

Conviețuind cu pisicile

**GHIDUL PROPRIETARULUI
RESPONSABIL**

Cuprins

Acest ghid a fost scris exclusiv pentru informații generale și nu este prevăzut pentru a fi utilizat ca manual medical veterinar pentru consultații și tratamente veterinare.

Este recomandat pentru pisici consultul medical veterinar periodic. Dacă aveți întrebări, sau dacă aveți nevoie de mai multe informații, ar trebui să consultați direct un medic veterinar.

Mediul de acasă	P.7
Socializare	P. 8
Case cu mai multe animale de companie	P. 9
Sănătate și îngrijire	P. 10
Nutriție	P. 16
Bunăstarea pisicii dumneavoastră	P. 18

Responsabilitatea noastră

FAȚĂ DE ANIMALE

La Royal Canin, noi credem că animalele de companie ne fac viețile mai frumoase și că responsabilitatea noastră merge mult mai departe de calitatea produselor și serviciilor noastre, pentru a susține starea generală de sănătate și bunăstarea animalelor de companie, atât prin responsabilitate, cât și prin promovarea experienței pozitive de a avea un animal de companie. Noi credem că sănătatea și bunăstarea animalelor sunt responsabilitatea fiecărei persoane care intră în contact cu acestea.

Din acest motiv noi dorim să împărtășim continuu **cunoștințele noastre despre pisici**, pentru ca noi toți să le înțelegem și să le îngrijim mai bine. Astfel, am creat acest ghid care va ajuta proprietarii de pisici, așa cum sunteți și dumneavoastră, să creeze o relație cu pisica lor, care să fie benefică atât dumneavoastră, proprietarului, cât și pisicii. În acest ghid, veți găsi informații practice și sfaturi pentru a îmbunătăți atât viața pisicii dumneavoastră, cât și experiența dumneavoastră ca proprietar de animal de companie.

MEDIUL DE ACASĂ

Acoperirea cerințelor pisicilor în ceea ce privește mediul, ajută la asigurarea bunăstării și comportamentului lor optime, **sănătății bune și calității vieții în general**. Aceste nevoi includ nu numai mediul fizic, dar și interacțiunile sociale pe care le au cu oamenii și cu celelalte animale din cămin. Un mediu familiar și predictibil, în care animalul de companie poate avea ceva control asupra mediului său fizic și asupra interacțiunilor sale sociale, ajută la **reducerea nivelului de stres** și îi permite să gestioneze orice provocare.

Alegeți o zonă de dormit care să fie caldă, liniștită și fără umezeală. Sunt ideale mai multe zone de odihnă, pentru a-i asigura pisicii ceva intimitate. Acestea vor trebui să fie moi, confortabile și ușor de curățat. Pisicile vor prefera să doarmă lângă o sursă de căldură (radiatoare, sau, de exemplu, în lumina soarelui). Zona pentru somn va trebui să fie departe de alte resurse, precum castroane de hrană, castroane de apă și litiere și, ideal, nu ar trebui să fie în dormitor.

Pisicile au nevoie de un mediu tridimensional, ceea ce înseamnă că au nevoie de locuri de odihnă și de joacă **la nivelul solului, dar și la înălțime**.

Întrucât au tendința de a reacționa la stres prin găsierea unui loc în care să se ascundă, ar trebui să le oferiți locuri unde să se poată retrage, pentru a se ascunde și izola, putând, totuși, urmări ce se întâmplă în mediul extern. Pisicilor le place să zgârie, și, de aceea, este recomandat să le oferiți un dispozitiv special pentru acest scop, un dispozitiv de cățărare pentru interior destinat pisicilor sau un covor pentru zgâriat, dacă doriți să vă mențineți perdelele și mobila intacte. O puteți încuraja să folosească locul pentru zgâriat prin stropirea acestuia cu Catnip.

Atunci când descoperă un mediu nou, pisicile vor avea nevoie **să cunoască treptat noile împrejurimi**.

Și, cum își folosesc mirosul pentru a se acomoda în noul mediu, puteți avea în vedere **eliminarea din casă produselor pentru curățenie** care au un miros puternic. Acestea pot interfera cu mirosul animalului de companie și, prin urmare, **pot fi o sursă de stres**.

SOCIALIZARE

Procesul de formare a legăturii între dumneavoastră și noua pisică poate aduce foarte multe satisfacții, însă este important să faceți asta pas-cu-pas. În mod ideal, **procesul de socializare** ar trebui să înceapă înainte de vârsta de 2 luni a pisiului.

Încercați să expuneți pisiul la cât mai multe spații diferite, sunete, experiențe și oameni, ajutându-l să se obișnuiască cu lumea înconjurătoare. Aceasta îl va ajuta să fie mai puțin temător, pe măsură ce crește. Începeți încet, având **interacțiuni cu noua pisică** în mod regulat, dar pentru perioade scurte de timp. Observați semnele care arată că animalul dumneavoastră de companie este pregătit pentru interacțiune. Pisicile au tendința să toarcă și să clipească încet și pot veni spre dumneavoastră sau își pot freca partea laterală a corpului în apropierea dumneavoastră. **Pentru a câștiga încrederea pisicii dumneavoastră**, puteți inițial să utilizați stimulente, așa cum sunt crochetele. Aceasta o poate ajuta să **depășească anxietatea** din stadiile inițiale. Asigurați-vă că stimulentele devin mai puțin regulate odată cu trecerea timpului, întrucât acestea pot contribui la instalarea obezității. Dacă aveți copii, supravegheați-i cu atenție și ajutați-i să înțeleagă că o pisică nu este o jucărie; este o ființă vie care ar trebui mângâiată numai sub supravegherea dumneavoastră.

Odată ce pisica dobândește mai multă încredere, lăsați oameni noi să o atingă și să o mângâie, sub supravegherea dumneavoastră. Încercați să expuneți pisica la oameni de toate vârstele, la o gamă largă de sunete (telefoane, televizoare, mașini etc.) și la locuri diverse. Este, de asemenea, recomandat să introduceți animalul dumneavoastră de companie altor câini sau pisici cât încă este tânăr, odată ce vaccinarea inițială este încheiată.

SIGURANȚA ÎNAINTE DE ORICE: ELIMINAREA PERICOLULUI

Pisicile sunt curioase prin natura lor și vor dori să exploreze toate aspectele mediului nou - fapt ce poate avea consecințe periculoase. Asigurați-vă că aveți casa pregătită astfel încât pisica dumneavoastră să se poată învârti fără să se rănească sau să îi rănească pe alții. Aceasta presupune să ascundeți toate substanțele care pot fi toxice, medicamente, vitamine, plante otrăvitoare, fire electrice sau anumite alimente, așa cum este ciocolata, care pot fi dăunătoare pentru animale. Ar trebui, de asemenea, să acoperiți prizele și coșurile de gunoi care se află în mediul lor direct.

În primele zile, mențineți geamurile închise, ușile închise și restricționați accesul pe balcoane. Dacă aveți curte, verificați gardul și porțile pentru a vă asigura că sunt suficient de solide și înalte pentru a împiedica pisiul să fugă, până când acesta se familiarizează cu mediul nou.

CASE CU MAI MULTE ANIMALE DE COMPANIE

Deci, atâta timp cât le sunt acoperite nevoile în ceea ce privește mediul, majoritatea câinilor și pisicilor pot **trăi fericiți** în aceeași casă. Traiul la comun între pisici se obține cel mai bine prin adopția animalelor înrudite și/sau socializate împreună. Atunci când **vine un animal de companie nou** într-o casă în care mai există unul, este, de obicei, mai ușor pentru un animal adult să accepte un pui de câine sau de pisică, decât îi este să accepte un alt animal adult.

Pentru a **ușura acest proces**, încercați următorii pași:

Prezentați animalele într-un **cadru neutru**, așa cum este un spațiu din mediul exterior pe care nu îl cunoaște niciunul dintre animalele de companie, sau o cameră din casă pe care animalul care deja locuiește aici o folosește rar.

> Asigurați-vă că pisicile au acces la **un loc în care se pot ascunde în siguranță**, în caz că se simt amenințate.

> Asigurați locuri de dormit **separate**, zone de hrănire și litiere pentru fiecare dintre animale, astfel încât să se simtă în siguranță. Mesele, în mod special, pot conduce la conflicte, dacă sunt la comun.

> Luați o jucărie sau pătură folosită de noul dumneavoastră animal de companie și ștergeți cu ea partea de jos a pereților casei dumneavoastră, astfel încât animalul care locuiește deja aici să se poată acomoda cu **noul miros**.

> Utilizați **porți pentru scări** ca să asigurați zone separate, pentru câine și pisică.

> Faceți prezentările treptat, pentru a permite să se creeze legătura încet și sub supravegherea dumneavoastră, la primele interacțiuni.

SĂNĂTATE ȘI ÎNGRIJIRE

Îngrijirea preventivă a pisicilor este o parte esențială a sănătății animalului de companie și poate ajuta la **reducerea riscului de a dezvolta probleme diverse**. O abordare integrată, care să aibă în vedere consilierea nutrițională, vaccinarea, deparazitarea, îngrijirea dinților și consiliere privind comportamentul, pot ajuta la prevenirea problemelor cum sunt boala periodontală, infestarea cu purici și căpușe, dirofilarioza, su apariția altor boli precum: obezitatea sau diabetul zaharat.

Vaccinare

Vaccinarea reprezintă modul cel mai bun prin care **vă puteți proteja pisica** și familia împotriva **afecțiunilor și bolilor**.

Unele vaccinuri sunt obligatorii, altele sunt recomandate, iar aceasta este în funcție de locul unde locuiți și de gradul în care pisica dumneavoastră este expusă la riscul de boală. În general, primele vaccinuri sunt efectuate **la vârsta de 6-8 săptămâni**, atunci când pisoiul nu mai este **protejat de anticorpii materni** și este în mod special vulnerabil în fața bolilor. Primele vaccinuri sunt, de obicei, urmate de rapeluri regulate, unele dintre ele fiind anuale.

Discutați cu medicul veterinar pentru a afla ce vaccinuri ar trebui să aveți în vedere pentru

pisica dumneavoastră și momentul potrivit pentru efectuarea lor.

Deparazitarea

Este recomandat să deparaziți pisica în mod regulat. Pisoii sunt în special sensibili la **paraziții interni** și necesită mai multe tratamente pentru deparazitare. Helminții pot reprezenta un risc pentru oameni, și mai ales pentru copii, întrucât aceștia se pot infesta prin contact direct cu animalele de companie și cu fecalele acestora. Deci, este obligatoriu să discutați cu medicul veterinar, care va putea să vă recomande un program regulat pentru deparazitare, adaptat stilului de viață al pisicii dumneavoastră și în funcție de locație.

Paraziții externi pot, de asemenea, să fie periculoși pentru pisica dumneavoastră. **Puricii**, în mod special, determină iritații și probleme de piele. Ca mai bună abordare este prevenirea infestării prin produse orale sau pipete. Dacă locuiți într-o zonă în care sunt căpușe, aveți în vedere utilizarea unui acaricid pentru a vă proteja pisica. Alți paraziți comuni includ răile auriculare, râia cu demodex și dermatofitoza. Medicul dumneavoastră veterinar vă va putea oferi cel mai bun sfat cu privire la prevenirea paraziților pentru animalul dumneavoastră de companie.

ASIGURAREA ANIMALULUI DE COMPANIE

Îngrijirea medicală pentru animalul dumneavoastră poate fi costisitoare. Încă de la început, va trebui să alocați un buget pentru vizitele de rutină la medicul veterinar, dar dacă cumva pisica dumneavoastră are o **boală gravă** sau **își fracturează un picior**, costurile pot fi extrem de ridicate. O asigurare pentru animalul de companie reprezintă un mod în care puteți acoperi aceste costuri. Asigurarea pentru animalul de companie este fie pentru **întreaga viață** a animalului, sau pentru o **perioadă specifică**. Unele polițe acoperă afecțiuni pre-existente și vaccinări, în timp ce altele sunt numai pentru îngrijirea de urgență. Răspunderea civilă poate, de asemenea, fi inclusă, acoperind costurile în caz că animalul dumneavoastră generează un accident, de exemplu, prin faptul că a alergat în stradă.

Asigurările pentru animalele de companie sunt relativ uzuale în Regatul Unit al Marii Britanii și Suedia.

Sterilizarea

Cunoașterea potențialului reproductiv al pisicilor vă poate ajuta să vă asigurați că nu se reproduc liber. Marea majoritatea a fătărilor la pisici sunt neplanificate.

O pisică poate avea până la trei fătări pe an (5 -6 pui la fiecare fătare - posibil până la 18 pui pe an). Având în vedere potențialul pentru așa un număr mare de animale de companie neplanificate, dintre care multe pot ajunge la fundații pentru animale sau adăposturi, **măsurile pentru controlul populației sunt importante.**

Sterilizarea constă în castrarea masculilor (înlăturarea testiculelor), sau ovariectomie la femele (îndepărtarea ovarelor). În plus față de protecția față de gestații nedorite și animale abandonate, sterilizarea poate, de asemenea, **să ofere numeroase beneficii comportamentale.**

În timp ce femelele intacte au tendința de a deveni agitate atunci când sunt în călduri, animalele sterilizate nu vor mai intra în călduri. Femelele

sterilizate au, de asemenea, un risc mai mic de la dezvoltarea **cancer mamar, uterin sau ovarian**, dar și **piometru**, o infecție gravă a uterului. La masculii, castrarea reduce probabilitatea de a dezvoltarea **tulburări testiculare** (cum sunt tumorile testiculare). Masculii castrați sunt, de asemenea, mai puțin agresivi, mai puțin dominanți și este mai puțin probabil să marcheze cu urină sau să fugă de acasă în căutarea unei parteneri.

Este important de știut că sterilizarea determină **apetit crescut și o reducere a necesarului zilnic de calorii.** Pentru a limita riscurile de obezitate, pisicilor sterilizate trebuie să li se ofere o hrană cu un conținut caloric mai mic. Există formule speciale disponibile pentru pisicile sterilizate și este importantă și mișcarea. Medicul dumneavoastră veterinar vă va sfătui în ceea ce privește vârsta cea mai potrivită pentru sterilizarea animalului dumneavoastră de companie și vă poate ajuta cu cele mai adaptate formule, odată ce animalul dumneavoastră este sterilizat.

MERGEȚI CU PISICA DUMNEAVOASTRĂ LA MEDICUL VETERINAR!

Atunci când vă luați o pisică, este recomandabil să mergeți la medicul veterinar în **primele 48 ore.** Medicul veterinar va examina atent pisica, pentru a se asigura că este sănătoasă și că nu are afecțiuni cronice. Aceasta este, de asemenea, o oportunitate pentru dumneavoastră să adresați întrebări și să aflați informații despre vaccinuri și despre alte **măsuri de prevenție.** Pentru **pisoii**, este recomandat să meargă la **control la fiecare șase luni.** Puteți programa aceste vizite astfel încât să coincidă cu rapelurile pentru vaccinuri.

Pentru pisicile adulte, este importantă **o vizită anuală**, pentru un control al stării de sănătate, iar aceasta poate ajuta, de asemenea, la detectarea bolilor sau a altor probleme de sănătate, ajutând la reducerea complicațiilor și a suferinței.

Îngrijirea dentară

Problemele dentare sunt foarte comune printre pisici. **Boala periodontală** atacă gingiile, slăbește ligamentele care țin dinții de mandibulă și, până la urmă, determină pierderea dinților. Mai mult, bacteriile din gură pot determina alte infecții, în alte părți ale corpului.

Medicul dumneavoastră veterinar va putea, de obicei, să ajute cu urgențele, însă **prevenirea afecțiunilor dentare este esențială**, mai ales că o pisică, în general, va prezenta puține semne de disconfort oral.

Cea mai bună îngrijire preventivă este **perierea zilnică a dinților pisicii dumneavoastră**, cu o perie specială și cu o pastă de dinți pentru animale de companie. Crochetele încetinesc, de asemenea, dezvoltarea tartrului.

Toaletarea

Baia și toaletarea regulate sunt esențiale pentru **menținerea sănătății pielii și blănii** și determină și gradul de curățenie, cu toate că diferite rase sau tipuri de pisici au nevoi variate în ceea ce privește îngrijirea.

În cazul pisicilor cu păr lung, blana poate deveni mată după o perioadă relativ scurtă de timp, ceea ce poate determina întărirea pielii, disconfort și durere. Pisicile cu păr scurt necesită ocazional toaletare și unele dintre ele este posibil să nu aibă nevoie de baie niciodată. Specialiștii în îngrijirea animalelor de companie și medicii veterinari vă pot sfătui în legătură cu **modul în care să faceți baie și toaletarea** și vă pot furniza datele de contact ale unor centre de toaletare consacrate.

Nevoile fiziologice

O rutină potrivită pentru efectuarea nevoilor fiziologice reprezintă un factor cheie în evitarea problemelor de igienă, ca și a tensiunii dintre proprietar și animalul de companie.

Pisicile se dresază pentru locuit în casă de la vârste fragede. Totuși, pentru a încuraja comportamentul la litieră, va trebui să îi oferiți o **litieră** într-un loc ușor accesibil dintr-o zonă liniștită și să vă asigurați că o **curățați în mod regulat** (dacă aveți o singură pisică, este recomandat să strângeți o dată pe zi reziduurile și o dată pe săptămână să spălați litiera și să schimbați nisipul). Pisicile pot avea preferințe pentru un anumit tip de nisip sau de litieră: deschisă sau închisă, aromată, cu argilă, grâu sau silicat. Comportamentul relaxat la litieră, așa cum este coada ținută relaxat, urechile înaintea sau puțin spre lateral, reprezintă un indicator bun pentru o anumită preferință.

Litierele ar trebui ținute acolo unde **câinii sau copiii mici nu pot ajunge la ele**. În general, este

recomandat să aveți câte o **litieră pentru fiecare pisică din casă**, plus una de rezervă, și toate să fie în zone diferite și liniștite din casă.

Proceduri care nu sunt necesare și care sunt controversate

Procedurile care nu sunt necesare și care sunt controversate sunt acele proceduri care nu sunt considerate esențiale din rațiuni medicale și sunt practicate pentru a modifica înfățișarea sau comportamentul. Înlăturarea ghearelor, de exemplu, este o **procedură ilegală în multe țări**. Această intervenție nu ar trebui să fie necesară niciodată, dacă animalul a fost antrenat și socializat corespunzător, sau dacă i s-au oferit zone în care să își poată exercita comportamentul instinctiv. Educarea proprietarilor de animale de companie despre modificările potrivite de comportament și mediu, pot oferi soluții mai umane pentru aceste probleme. De exemplu, comportamentul de zgâriere poate fi direcționat către plăci de zgâriere sau module pentru acest scop.

Pisici vârstnice

Progresele continue în domeniul **îngrijirii medical veterinare** și al nutriției au ajutat **pisicile să trăiască mai mult** și au crescut populația de pisici senioare. Pisicile mai vârstnice sunt companioni minunați, întrucât deseori se bucură să petreacă mai mult timp pe lângă casă și au tendința de a fi mai liniștite și mai calme, comparativ cu animalele mai tinere. Există numeroase schimbări de sănătate, de comportament și sociale, care apar odată cu înaintarea în vârstă, care pot necesita adaptarea mediului în care trăiește pisica, a hranei sau a rutinei. Proprietarii, în colaborare cu medicul lor veterinar, joacă un rol important în asigurarea calității vieții pisicilor vârstnice.

Odată cu înaintarea în vârstă, animalele au tendința să fie mai puțin active și să doarmă mai mult. În

general le **scad vederea, mirosul și auzul**, și pot dezvolta cataractă sau afecțiuni dentare. Multe dintre aceste afecțiuni pot fi ameliorate, și, din acest motiv, este esențial ca aceste pisici senioare să fie văzute de **medicul veterinar mai des**.

Dacă sunt bine îngrijite, multe pisici pot trăi până la 15 ani, iar unele dintre ele chiar până la 20 ani. Pisicile sunt considerate a fi în anii de seniorat atunci când ajung la ultima treime a vieții lor.

Schimbările comportamentale, așa cum sunt sunetele, modificarea apetitului sau a aportului de apă, murdărirea casei, sau schimbări în modul în care folosesc litiera, pot reflecta o problemă medicală existentă care ar trebui investigată de un medic veterinar.

Fiecare pisică are **nevoi nutriționale unice**, în funcție de o gamă de factori, care includ rasa, vârsta, stilul de viață și mediul. O dietă bună, care răspunde acestor nevoi, va ajuta la îmbunătățirea sănătății și bunăstării pisicii dumneavoastră, în fiecare etapă de viață.

Este important să îi oferiți pisicii dumneavoastră o dietă echilibrată, cu toate nutrimentele esențiale de care are nevoie și cu aportul de calorii corect. Aceasta poate ajuta la prevenirea problemelor de sănătate care pot apărea și, dacă acestea apar, poate crește șansele pentru un final bun.

Nu uitați să îi oferiți pisicii dumneavoastră **acces constant la apă**. Accesul permanent la apă este vital, chiar dacă vă hrăniți pisica cu hrană umedă. Apa ar trebui să fie proaspătă, nu prea rece (nu mai puțin de 10°C), iar vasul ar trebui să fie întotdeauna curat. Nu îi oferiți lapte pisicii dumneavoastră, pentru că nu îl poate digera.

Respectarea comportamentului de hrănire al pisicii dumneavoastră

Pisicile au tipare **naturale de hrănire** și ritmuri care ar trebui respectate.

Pisicile au un instinct înăscut să consume hrana în **10 până la 20 mese pe zi**. Acest comportament reprezintă o reminiscență din vremurile când vânau singure. Având în vedere că acum pisicile pot fi mai mult sedentare, puteți limita riscul de îngrășare **prin respectarea rației zilnice și prin stimularea lor să facă mișcare** pentru a se hrăni, cu folosirea, de exemplu, a unor boluri pentru hrană tip puzzle.

Pisicilor le place să aibă castronul într-un loc liniștit, care are și o ieșire secundară, o altă reminiscență din trecutul lor, când erau nevoite să fie atente la prădători. **Asigurați-vă că le oferiți două castroane**, unul pentru **mâncare** și unul pentru **apă** și acestea ar trebui să fie destul de distanțate unul față de celălalt. Atât castronul de hrană, cât și cel de apă, ar trebui să fie la distanță de litieră, pentru a se menține igiena.

Recompense și antrenament

O recompensă este ceva de care se bucură pisica dumneavoastră (de exemplu, hrană uscată, recompense, atenție/mângâiere, o jucărie frumoasă, o sesiune de joacă). Cheia o reprezintă găsirea recompensei care o motivează cu adevărat pe pisica dumneavoastră. Antrenamentul pe bază de recompensă, sau antrenamentul bazat pe motivare pozitivă, reprezintă unul cele mai eficiente metode de antrenament și contribuie la o relație mai bună între proprietari și animalele lor de companie.

Nu uitați că o joacă frumoasă cu dumneavoastră, sau atenția în forma unui ton al vocii pozitiv, pot fi, în unele cazuri, recompense mai bune decât hrana sau recompensele alimentare și pot ajuta la ținerea la distanță a obezității.

Dacă utilizați recompense alimentare, să aveți în vedere că unele dintre acestea sunt create pentru a fi acceptate ușor și pot conține și alți nutrienți, pentru a oferi beneficii suplimentare pentru sănătate, cum sunt îngrijirea dentară sau susținerea articulațiilor. Totuși, este importantă limitarea folosirii

recompenselor alimentare, pentru că acestea pot contribui la creștere excesivă în greutate și pot dezechilibra hrana pisicii dumneavoastră. Astfel, dacă animalul a primit recompense alimentare pe parcursul zilei, ajustați porția zilnică de hrană corespunzător. Dacă utilizați multe recompense alimentare pentru antrenament, puteți, de asemenea, utiliza pentru acesta crochete din cantitatea zilnică alocată pisicii dumneavoastră. Resturile de la masă, sau gustările din hrana umană tind să fie mai bogate din punct de vedere energetic și cu valoare nutrițională mai mică comparativ cu recompensele create special pentru pisici și, prin urmare, ar trebui evitate.

CUM ȚINEȚI OBEZITATEA LA DISTANȚĂ?

Suprahrănirea pisicii dumneavoastră o poate face rapid supraponderală, mai ales dacă este sedentară. În zilele noastre, obezitatea este cea mai comună tulburare nutrițională la animalele de companie. Pisicile care trăiesc în casă sunt supuse în mod special acestui risc. De ce contează asta? Pentru că obezitatea îi reduce speranța de viață a animalului dumneavoastră, expunându-l unui risc mai mare de probleme articulare, diabet, cancer și probleme urinare.

Cheia pentru a ține obezitatea departe este măsurarea exactă a porțiilor zilnice, să nu se ofere hrană în plus, încurajarea mișcării, ca și cântărirea pisicii cel puțin o dată pe lună și monitorizarea regulată a condiției corporale. Graficul cu Scorul condiției corporale este un instrument bun pentru evaluarea pisicii dumneavoastră. Se bazează pe palparea atentă a corpului pisicii și observarea ei din diferite unghiuri. Nu ezitați să discutați cu medicul dumneavoastră veterinar, care va putea să elaboreze o strategie realistă pentru reducerea greutății, dacă este nevoie (și să vă sfătuiască, de asemenea, cum să preveniți îngrășarea animalului dumneavoastră de companie).

BUNĂSTAREA PISICII DUMNEAVOASTRĂ

Bunăstarea ar trebui să fie dincolo de necesitățile de bază - cum sunt hrana potrivită, apa, ventilarea și protejarea de rănire sau îmbolnăvire - și să includă lucruri care să îmbunătățească și să îmbogățească viața pisicii dumneavoastră și, în schimb, să îmbunătățească în general relația proprietar-animal de companie. Bunăstarea presupune acoperirea nevoilor sociale și comportamentale ale unei pisici și determină rezultate și experiențe pozitive atât pentru animalul de companie, cât și pentru proprietar. Aceasta include oferirea posibilității pisicilor de a își exprima comportamentul natural. Vârste diferite, rase și diferențe individuale în ceea ce privește comportamentul se pot traduce prin cerințe diferite cu privire la bunăstare.

Îmbunătățiți relația cu pisica dumneavoastră

Contactul pozitiv cu omul este, de obicei, benefic pentru bunăstarea pisicilor.

Pentru a crea o relație cu animalul dumneavoastră de companie, **asigurați-i contact personal din plin**: contact fizic, așa cum se întâmplă la toaletare și mângâiere, este benefic pentru ambele părți

și ajută și proprietarii prin relaxarea pe care le-o oferă. Oferirea afecțiunii, rutinei, dependenței și îndeplinirea nevoilor esențiale, vor întări, de asemenea, relația proprietar - animale de companie.

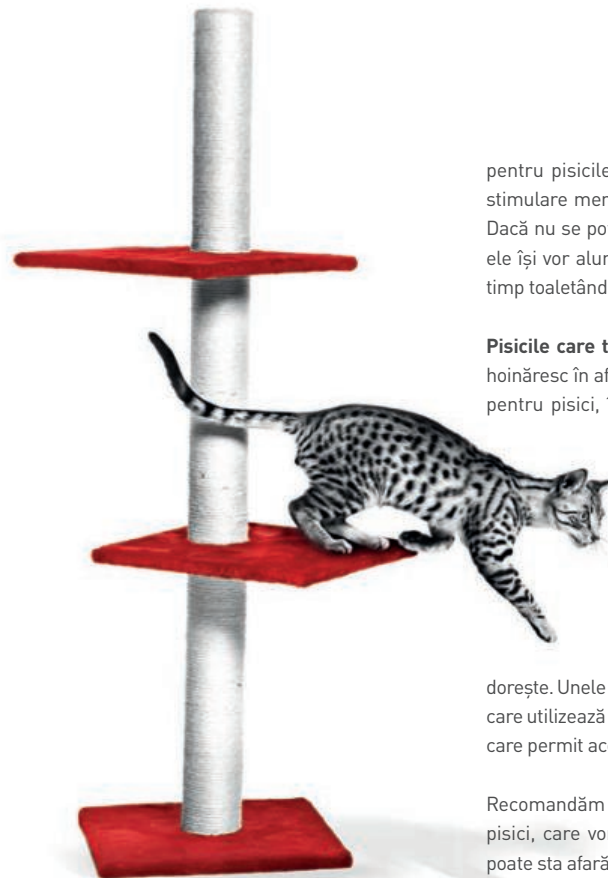
Relațiile se creează prin petrecerea timpului împreună și prin împărtășirea experiențelor. Petrecând timp la distracție, joaca, reprezintă moduri de a vă simți bine, în timp ce construiți legătura.

Mențineți pisica stimulată/ activă

Este important să mențineți pisica stimulată mental și fizic.

Va trebui să îi organizați mediul astfel încât să o atrageți să se miște și să se joace.

Obiectivul este să o **încurajați să își exprime comportamentul ei natural**. Aceasta nu este numai despre a-i oferi niște jucării cu care să se joace, dar și despre adaptarea mediului la nevoile ei naturale. Acest aspect este important în special

pentru pisicile care trăiesc în casă, care au nevoie de stimulare mentală și suport pentru a consuma energie. Dacă nu se pot juca sau dacă nu au interacțiuni sociale, ele își vor alunga plictiseala prin petrecerea a mai mult timp toaletându-se, hrănindu-se și dormind.

Pisicile care trăiesc afară vor fi stimulate atunci când hoinăresc în afara casei. Prin instalarea unei uși speciale pentru pisici, îi veți oferi libertatea pisicii să iasă când

dorește. Unele uși pentru pisici au sisteme pentru detecție, care utilizează microcip de identificare sau zgărzi speciale care permit accesul doar pisicii dumneavoastră.

Recomandăm și utilizarea padocurilor speciale pentru pisici, care vor menține pisica în siguranță, în timp ce poate sta afară. Aceste padocuri împiedică pisica să atace animalele care trăiesc afară. Pentru acest scop ajută și clopoțelii de la zgărzi.

STIMULAREA PISICII CARE TRĂIEȘTE ÎN CASĂ

Pisicile au nevoie să își exprime **comportamentul înăscut** prin petrecerea timpului la înălțime, observarea mediului, alergare, sărituri și atac. Încercați să vă organizați casa astfel încât pisica dumneavoastră să se poată urca pe platforme. **Un copac pentru pisici** ar fi un obiect minunat pentru pisica dumneavoastră - și un mod prin care evitați eventualele stricăciuni ale mobilei! Un loc pentru zgâriat **îi va permite să își exercite instinctele** de a zgâria obiecte (un comportament natural marcant pentru pisici). Este important, de asemenea, să vă jucați cu pisica dumneavoastră zilnic. Încurajați-o să alerge după o jucărie moale, sau să pescuiască un obiect care plutește, așa cum ar fi o minge de ping pong din apă. Puteți utiliza și jucării cu mâncare, așa cum sunt bilele care eliberează crochete pe măsură ce se rostogolesc și **asigurați-vă că îi lăsați jucării la îndemână** cât sunteți plecat.

Respectarea ritmului pisicii dumneavoastră

Pisicile petrec mai mult de 70% din timp dormind. Cum această activitatea este atât de reprezentată, asigurați-vă că îi oferiți nu numai liniște, dar și varietate. Pisicilor le place să alterneze locurile în timpul zilei, în funcție de nivelurile de lumină și căldură, dar și în funcție de dispoziție. Atunci când nu stă lipită de dumneavoastră, pe canapea, pisica dumneavoastră va avea locuri favorite, în funcție de momentul zilei. Fie că este un coș, un copac, un culcuș pe radiator, sau chiar o pătură, lăsați-o să aleagă și, mai presus de orice, respectați-i ritmul: este esențial pentru bunăstarea ei.

Observați cum doarme pisica dumneavoastră: dacă doarme culcată pe o parte, a adormit repede și se simte în siguranță; strânsă ca o bilă, reține căldura corporală, o sursă de confort; întinsă pe burtă, posibil să îi fie cald; urechile în sus, ca un sfinx, probabil doarme vigilent, pregătită să atace la cel mai mic stimul.

În sălbăticie, pisica are nevoie să se odihnească printre momentele când vânează, rămânând vigilentă la stimulii din mediul înconjurător.

Adaptarea la căldură

Este esențial să vă protejați pisica pe vreme caldă.

Observați semnele tipice, cum sunt gâfâiala intensă, respirația grea sau rapidă și slăbiciunea. În cazurile grave, supraîncălzirea poate determina diaree cu sânge, vomă și chiar crize.

Fiți atent în mod special dacă animalul dumneavoastră de companie este o pisică senioară, sau dacă este brahicefalic (de exemplu, Persană sau Exotic Shorthair) și are, prin urmare, o respirație mai puțin eficientă. Aceste animale sunt mai mult supuse riscurilor determinate de consecințele supraîncălzirii.

IATĂ CÂTEVA MODURI PRIN CARE VĂ PUTEȚI AJUTA PISICA SĂ ÎNFRUNTE CĂLDURA:

- > Asigurați-vă că are acces **permanent la apă proaspătă**. Plasați mai multe castroane cu apă în casă și grădină.
- > Asigurați-vă că există suficientă **umbră** pentru pisica dumneavoastră. Dacă este în grădină, asigurați-vă că există un loc umbrat.
- > Țineți pisica departe de **suprafețe care absorb căldura**, așa cum sunt metalul sau asfaltul. Animalele își pot arde labele, iar căldura de la picioare le poate crește, de asemenea, temperatura corpului.
- > Mențineți **storurile și perdelele trase** pe timpul căldurii extreme, pentru a menține interiorul răcoros. Nu lăsați niciodată geamuri deschise, dacă pisica poate să cadă. Pisicile pot fi agile, dar ele se pot răni grav căzând de la înălțime. Puteți folosi o plasă de țânțari pentru a împiedica pisica să sară și totuși să se poată bucura de aer curat.
- > **Nu lăsați niciodată animalul de companie într-un vehicul parcat.** Temperatura dintr-o mașină poate atinge rapid niveluri periculoase, chiar dacă este lăsată la umbră. Dacă afară este o temperatură de 35°C, interiorul unui vehicul poate atinge 63°C, într-o oră. În câteva minute, pisica dumneavoastră se poate supraîncălzi grav, sau se poate sufoca.

TIMPUL DE EXPUNERE 	TEMPERATURA CARE SE ATINGE ÎN MAȘINĂ VARA (ÎN °C)				
	20	25	30	35	40
10 MINUTE	30	35	39	43	47
20 MINUTE	36	45	49	53	57
30 MINUTE	40	49	53	57	61
40 MINUTE	42	51	55	59	63
50 MINUTE	44	53	57	61	65
60 MINUTE	46	55	59	63	67

Probleme de comportament și semne de suferință

Cel mai bun mod de a vă asigura de un comportament bun și de **bunăstarea pisicii dumneavoastră**, este prin **înțelegerea și respectarea nevoilor ei individuale**.

Foarte des, problemele de comportament și schimbările pot fi primul indicator de boală sau pentru alte cauze care afectează bunăstarea. Este mai probabil ca pisicile să reacționeze în momente proaste prin inactivitate sau prin inhibarea comportamentelor normale, așa cum sunt toaletarea sau hrănirea și nu prin exprimarea unor semne evidente de comportament anormal.

Alte **semne comune de stres** la pisici sunt diareea, constipația, apetitul scăzut, somnul excesiv, agresivitatea, hiperactivitatea sau dorința de a se

izola. Bineînțeles, aceste simptome pot avea alte cauze, dar ar trebui să tragă semnale de alarmă. Pisicile pot începe să urineze în afara litierei sau să miaune continuu, așa cum pot și să se toaleteze sau scarpine excesiv.

Încercați să **înțelegeți motivele suferinței pisicii dumneavoastră**. A intervenit recent vreo schimbare în mediul ei? O persoană nouă, un animal sau un obiect? Poate este supusă zgomotului suplimentar? Sau poate este atât de simplu precum o schimbare în hrănire, sau o litiere murdară? Pisicile sunt foarte sensibile la schimbare.

Pentru a ușura acest stres, **tratați cauza problemei**, dacă puteți, și încercați să petreceți mai mult timp cu aceasta.

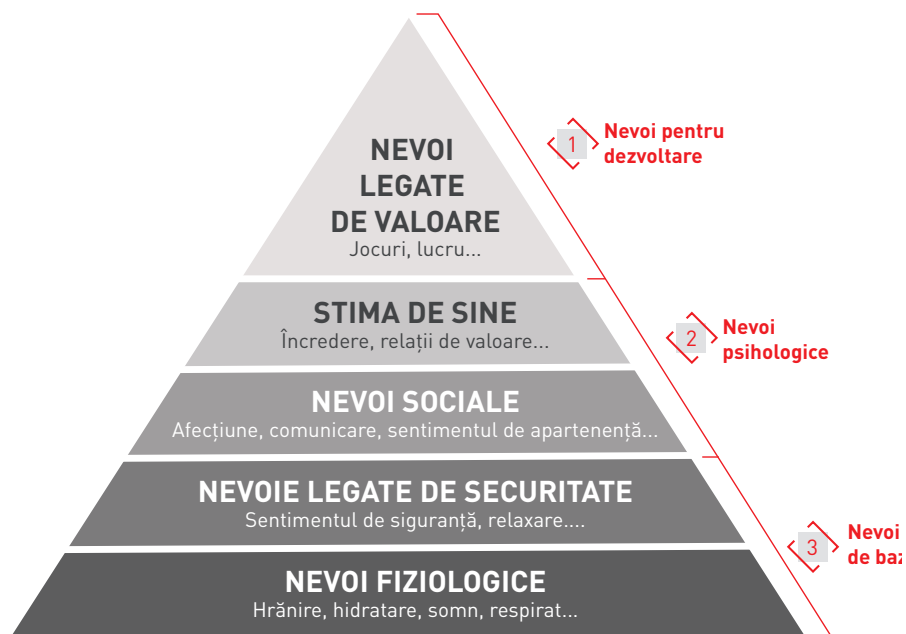
Ierarhia nevoilor

Diferitele nevoi ale animalului dumneavoastră de companie pot fi rezumate printr-o piramidă a ierarhiei nevoilor. Original creată pentru oameni (piramida lui Maslow), această piramidă poate fi ușor aplicată pisicilor. Nevoile de bază ale animalului stau la baza piramidei, în timp ce nevoile secundare stau mai sus. Pentru a urca în piramidă, trebuie mai întâi satisfăcute nevoile de la nivelul inferior.

Nevoile fundamentale, de la baza piramidei, sunt de ordin **fiziologic**: somn, hrănire, adăpost etc. Apoi urmează siguranța - pisicile au nevoie să se **simtă în siguranță** în mediul lor înainte de a se

putea relaxa și crea relații. Odată ce această nevoie este îndeplinită, ele pot merge la nivelul următor, **căutând dragoste și apartenență** printr-o relație de încredere cu dumneavoastră și cu familia dumneavoastră. Mai departe este respectul, care vine prin laudă, **recompensă și motivare pozitivă**. În final, auto-confirmarea este sentimentul de încredere și împlinire pe care îl obțin prin reușita în joc. **Este bine să aveți în minte aceste nevoi diferite, pe măsură ce relația cu pisica dumneavoastră se dezvoltă.**

PIRAMIDA NEVOILOR ANIMALULUI DE COMPANIE

Fiți un proprietar de pisică responsabil

Acum ar trebui să aveți o idee clară despre cum să conviețuiți cu pisica dumneavoastră și să formați cu ea o legătură puternică.

Acum, ține de dumneavoastră să puneți teoria în practică!

Atunci când primiți o pisică în casa dumneavoastră, bunăstarea acesteia este în mâinile dumneavoastră. Prin respectarea sfaturilor din acest ghid, ar trebui să îi asigurați sănătatea și fericirea continuă.

Înțelegerea și respectarea pisicii dumneavoastră ca animal unic și cunoașterea bună a ei sunt esențiale pentru a o ajuta să reziste și să crească în noul ei mediu.

A better world for pets

Aceasta vă va permite dumneavoastră și pisicii dumneavoastră să vă bucurați de o relație plină de satisfacții și de lungă durată.

INCREDIBLE IN EVERY DETAIL